

«ДО РІДНОГО КРАЮ НЕСУТЬ МЕНЕ КРИЛА»

Ці поетичні рядки — лейтмотив свята села, що пройшло не так давно у Воскодавах. Ним же і розпочала дійство ведуча, місцевий бібліотекар М. Міщанін.

Після того, як сільському голові Г.Зубко, яка піднялась на сцену, наймолодша учасниця заходу О. Міщанін вручила хліб-сіль, присутні почули оповідь з минувшини Воскодав. А пережив це усе, згідно слів все той ж Г.Зубко, 300-літній велетень-в'яз, що росте в обійсті Г.Ільчук. Зокрема, він пригадує ті

часи, коли на місці нинішнього двору СВК розміщувалося охайне обійстя панів Русецьких. Тамтешня поміщиця була закохана у квіти, і вони милували зір селян.

Пам'ятає в'яз і той день 1928-го, коли в село прибув перший учитель В.Олександрович. Колишній царський офіцер, він взяв у дружини томахівку Ірину, осів у Воскодавах та почав навчати грамоті дітей і дорослих. Згодом у подружжя народились діти, Славко і Борис. Та гірка судилася їм доля. Страшної Варварині ночі 19 грудня 1943 року батьки і їх синочки разом з іншими 126 воскодавцями живцем згоріли у хаті край села. Цей злочин фашистів — незагойна рана в історії Воскодав. Про неї щороку нагадує церковний дзвін. А це — нова вулиця, названа на честь учителя Олександровича.

Був свідком старий в'яз і початку колективізації, що припала на 1950 рік, пам'ятає першого голову колгоспу ім. Крупської, фронтовика А.Годуна.

— З тих пір, — закінчує свій виступ сільський голова, — багато води утекло Горинню. Повівав вітер перемін. Ми живемо в новій державі і творимо її історію.

А затим були відзначені кращі індивідуальні господарства села. Подарунки з цієї нагоди отримали В.Кіпріянчук, М.Токарець, А.Токарець. Щодо найстарших і наймолодших воскодавців, то їх теж не обійшли увагою. 87-літніх Г.Косянчук, А.Годуна та М.Ковальчук і К.Ющук, які народились в серпні, тепло привітали співом, танцями і віршами учні місцевої школи (кер. С.Придоус).

Виступаючи на святі, голова СВК «Горинь» В. Шандрук, якому О. Міщанін вручила хліб з нового врожаю, відзначив виробничі успіхи господарства. Зокрема, те, що з гектара на круг зібрано по 28 цнт. зернових. А це більше середньорайонного показника.

Тут же В.Шандрук вручив грошові премії найстараннішим комбайнерам, скиртувальникам,

робітникам току в особі їх представників М.Семєнюка, Б.Веренька та С.Голуба.

Лауреат районного фестивалю народної творчості, присвяченого 10-ї річниці незалежності України, Н.Білоцька подарувала жнив'ярям віночок українських народних жартівливих пісень, в т.ч. «За річкою, за Дунаєм», «Ой я, молода, на базар ходила», «До Києва я збиралася».

Бажаним учасником дійства був, звичайно, лауреат всеукраїнських та міжнародних конкурсів, народний аматорський хор «Чорнобривці» (РОКД). Він подарував присутнім цілу низку українських народних пісень, з-поміж яких були пісні в обробці керівника колективу М.Назаренка, а неперевершений гуморист В.Заболотний так і сипав жмені сміху в зал, доводячи глядачів до сліз. Тож не дивно, що опісля самодіяльні митці отримали від В.Шандрука запашний коровай з нового збіжжя, а від Г.Зубко — пишний бутек чорнобривців.

Святослав МАТВІЙЧУК,
спеціаліст з контролю
відділу культури
райдержадміністрації.

● *Співає лауреат районного фестивалю народної творчості Н.БІЛОЦЬКА.*